

Beslutningsforslag nr. B 39. Fremsat den 17. november 1999 af Pernille Sams (KF) og Flemming Hansen (KF)

Forslag til folketingsbeslutning

om lempelse af reglerne om tjenesterejsendes skattefri rejsegodtgørelse

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, der hæver niveauet for skattefrie rejsegodtgørelser, således at satserne hæves til det niveau, som gjaldt indtil 1. april 1999. Lovfor-

slaget skal endvidere genindføre de tidligere regler om skattefri godtgørelse for logi med et niveau svarende til det, der gjaldt indtil 1. april 1999.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er med nogle ændringer en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 142 om lempelse af reglerne om tjenesterejsendes skattefri rejsegodtgørelse fra folketingsåret 1998-99. Der henvises om B 142 til Folketingstidende, tillæg A 5360 og 5362 og FF 7203.

Regeringen har den 4. november 1999 fremsat lovforslag nr. L 88 om bl.a. ændrede satser og regler for skattefrie rejsegodtgørelser samt skattefritagelse for sparet hjemmeforbrug til kost i forbindelse med tjenesterejser m.v.

Regeringens forslag lægger op til en lempelse af de nugældende regler og satser. Det Konservative Folkeparti ser forslagene som en imødekommelse af konservativt synspunkt, men finder, at de foreslåede lempelser på en række punkter ikke er tilstrækkelige set i forhold til reglerne frem til 1. april 1999.

Det Konservative Folkeparti foreslår følgende ændringer i forhold til regeringens lovforslag:

Regeringen foreslår at genindføre det skattefri fradrag for overnatning. Regeringens foreslåede sats på 100 kr. bør efter Det Konservative Folkepartis opfattelse hæves til det niveau, som gjaldt indtil 1. april 1999 (For Tyskland ca. 216 kr.).

Regeringen foreslår at hæve de skattefrie diæter til 336 kr. pr. 1. januar 2000. Dette vil være en forbedring i forhold de nugældende regler. Det Konservative Folkeparti ønsker at hæve satsen til det niveau, der var gældende indtil 1. april 1999 (For Tyskland ca. 420 kr.).

Det Konservative Folkeparti ønsker at sikre dansk konkurrenceevne mod forringelser som følge af ensidige danske opstramninger i reglerne for udbetaling af skattefrie rejsegodtgørelser til dækning af tjenesterejsendes udgifter til kost og logi uden dokumentation.

Undersøgelser fra en lang række organisationer og virksomheder viser samstemmende, at de danske satser for skattefri rejsegodtgørelse efter 1. april 1999 ligger væsentligt under de satser, som gælder for f.eks. tyske og svenske virksomheder. Der er ingen grund til at formode, at tjenesterejsende fra Danmark skulle have færre omkostninger end tjenesterejsende

fra øvrige lande. Endvidere betyder nye krav om dokumentation af udgifter unødigt administrativt arbejde for både de ansatte og virksomhederne, ligesom det i praksis ofte vil være vanskeligt overhovedet at få en kvittering eller anden dokumentation for mindre fornødenheder, herunder drikkepenge. Opstramningerne betyder reelt, at dansk konkurrenceevne efter 1. april 1999 er forværret unødigt.

Indtil 1997 havde ansatte, der rejste efter regning i udlandet, mulighed for skattefrit at modtage 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefri rejsegodtgørelse til dækning af udokumenterede merudgifter forbundet med arbejdsophold borte fra hjemmet.

Et folketingsflertal besluttede i 1997 (lov nr. 452 af 10. juni 1997), bl.a. på baggrund af Skatteministeriets rapport »Undersøgelse vedrørende skattefrie rejsegodtgørelser«, der inkluderede den såkaldte kulegravningsrapport fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, trinvist at ændre reglerne for skattefri rejsegodtgørelse.

Lovændringen medførte bl.a., at reglen om, at en arbejdsgiver foruden dækning efter regning skattefrit kan udbetale 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefri rejsegodtgørelse til ansatte ved rejser i udlandet, fra og med 1. juli 1997 blev reduceret til, at kun højst 30 pct. af satsen kan udbetales skattefrit og det tilmed på generelt lavere satser.

Lovændringen indebar endvidere, at de hidtidige satser for alle lande og erhvervsgrupper fra og med 1. april 1999 nedtrappes, således at en fælles grundsats på 256 kr. pr. dag (1997-priser) er gældende for alle pr. 1. januar 2001. Ligningsrådet har dog mulighed for derefter at hæve standardsatsen med 100 kr. for tjenesterejser i lande, hvor omkostningsniveauet ligger betydeligt over det danske.

Fra 1. april 1999 kan udgifter til logi i modsætning til tidligere kun dækkes efter regning. Logiudgifterne skal således nu dækkes efter regning eller ved, at arbejdsgiveren stiller frit logi til rådighed. Afskaffelsen af skattefri rejsegodtgørelse for logi vil i mange tilfælde betyde øgede udgifter til hotelophold for virksomheder. Den gamle ordning gav medarbejderne et øko-

nomisk incitament til at vælge overnatningsfaciliteter af moderat standard.

Samlet risikerer forringelserne at ville føre til et væsentligt fald i dansk eksport, når virksomhederne og de rejsende eksportmedarbejdere, bygningshåndværkere m.fl. er underlagt vanskeligere arbejdsbetingelser end deres udenlandske konkurrenter.

Forundersøgelserne fra Skatteministeriet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd var en central del af Folketingets beslutningsgrundlag for lovændringerne i 1997. I rapporten indgik bl.a. analyser af prisniveauet

i udvalgte lande. Analyserne inddrog imidlertid ikke vore nabolandes regler for skattefri rejsegodtgørelse. Efterfølgende har det vist sig, at reglerne for tjenesterejsende fra bl.a. Sverige, Norge, Tyskland og Holland generelt er mere gunstige end de danske regler. Danmark har således påført sig et u hensigtsmæssigt tab af konkurrenceevne i kraft af, at udenlandske konkurrenter fremover har mulighed for at tilbyde medarbejderne højere godtgørelsessatser uden dokumentation.

Skriftlig fremsættelse

Pernille Sams (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om lempelse af reglerne om tjenesterejsendes skattefri rejsegodtgørelse.

(Beslutningsforslag nr. B 39).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.